

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Gundulićeva 27, Split

Poslovni broj: P-2876/2024-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sutkinji tog suda Ivani Jukić, u pravnoj stvari tužitelja Ivica Bana iz Kaštel Gomilice, Put Kozjaka 21, OIB: 23818123725, kojega zastupa punomoćnik Darko Varnica, odvjetnik u Kaštel Kambelovcu, protiv tuženika Hrvatskog ureda za osiguranje d.o.o., Martićeva 71, Zagreb, OIB: 38922958547, kojega zastupa punomoćnik Marijo Depolo, odvjetnik u Splitu, radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, nakon održane glavne rasprave zaključene dana 14. rujna 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Lade Rađe i zamjenice punomoćnika tuženika Diane Mardešić, na ročištu za objavu odluke, dana 12. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Proglašava se u cijelosti nedopuštenom ovrha, i to pljenidba i prijenos novčanih sredstva ovršenika Ivica Ban, OIB: 23818123725, Put Kozjaka 21, Kaštel Gomilica, ovdje tužitelja, temeljem Zahtjeva za izravnu naplatu ovrhovoditelja Hrvatski ured za osiguranje OIB: 38922958547, Martićeva 71, Zagreb, ovdje tuženika, podnesenog Financijskoj agenciji dana 23.04.2024.g., a na temelju Presude Općinskog suda u Kaštel Lukšiću, posl. br. P-571/03 od 02.07.2007.g.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, nadoknadi trošak ovog parničnog postupka sa zateznom kamatom koja na dosuđeni iznos teče od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena."

II. Nalaže se tužitelju Ivici Banu, OIB: 23818123725, da u roku od 15 (petnaest) dana naknadi tuženiku Hrvatskom uredu za osiguranje, OIB: 38922958547, trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 EUR.

Obrazloženje

1. U tužbi zaprimljenoj pred ovim sudom 22. srpnja 2024. u bitnome se navodi da je Općinski sud u Splitu donio rješenje i zaključak posl. br. Ovr-1435/2024 od 21.06.2024.g., kojim rješenjem je odbio prijedlog za odgodu ovrhe, dok je zaključkom tužitelj u svojstvu ovršenika, upućen da u roku od 15 dana od primitka zaključka pokrene parnični postupak radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, na temelju zahtjeva za izravnu naplatu ovrhovoditelja, ovdje tuženika, podnesenog kod FINA-e, 23. travnja 2024.g. na temelju presude Općinskog suda u Kaštel Lukšiću, posl.br.P-571/2023 od 2. srpnja 2007.g.

1.2. Tuženik je u svojstvu ovrhovoditelja dana 23.04.2024.g. podnio Zahtjev za izravnu naplatu Financijskoj agenciji na temelju Presude Općinskog suda u Kaštel Lukšiću, posl. br.P-571/2023 od 02. srpnja 2007. Tom presudom da je naloženo ovdje tužitelju da Hrvatskom uredu za osiguranje, ovdje tuženiku na ime glavnice isplati iznos od 14.845,60 kn sa ZZK od 19. prosinca 2000.g. (toč. I. izreke), te da na ime parničnih troškova plati iznos od 14.973,40 kn sa ZZK od 02. srpnja 2007.g.

1.3. Tužitelj da je u svojstvu ovršenika dana 06. lipnja 2024.g. podnio prijedlog radi proglašenja zapljene i prijenosa nedopuštenim, te je posebno istaknuo prigovor zastare.

1.4. Tuženik da je u svojstvu ovrhovoditelja dana 26. veljače 2014.g. podnio Općinskom sudu u Splitu, SS u Kaštel Lukšiću prijedlog za ovrhu na računima tužitelja, kao ovršenika, pa je sud donio Rješenje o ovrsi, posl.br: OVR—1277/14, 28.02.2014.g., te ga dostavio FINA-i na provedbu. FINA da je 19. prosinca 2019.g. na zahtjev suda izdala potvrdu o nemogućnosti izvršenja osnove za plaćanje temeljem čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, zbog nemogućnosti provedbe ovrhe na tom predmetu i sredstvu ovrhe.

1.5. Sukladno odredbama članka 5. Ovršnog zakona, da je razvidno kako se u konkretnom slučaju nije mogla provesti ovrha na novčanim sredstvima ovršenika, ovdje tužitelja, pa je ovrhovoditelj, ovdje tuženik, morao sukladno striktnim zakonskim odredbama predložiti promjenu predmeta i sredstava ovrhe, a da to nije uradio, zbog čega da je došlo do obustave ovrhe. Dakle, da je tužitelj, kao ovrhovoditelj u tome postupku morao predložiti promjenu predmeta i sredstva ovrhe u roku od dva mjeseca od saznanja za nemogućnost provedbe ovrhe na računima ovršenika, a da to nije napravio, zbog čega je došlo do obustave tog ovršnog postupka krivnjom ovrhovoditelja. Prema ustaljenoj praksi, ako je za obustavu postupka odgovoran ovrhovoditelj, pokretanje tog ovršnog postupka (okonačanog obustavom postupka), nema za posljedicu prekid zastare. Obzirom da je ovršna isprava donesena 2007., i da u međuvremenu nije došlo do prekida zastare, odnosno do radnji tuženika koje bi dovele do pravnog učinka prekida zastare, da je nesporno kako je u konkretnom slučaju nastupila zastara. U svakom slučaju, da je nastupila zastara kamata, kao sporednih potraživanja.

1.6. Shodno iznesenom, tužitelj je predložio sudu da nakon provedenog postupka donese presudu kojom će proglasiti nedopuštenom ovrhu, i to pljenidbu i

prijenos novčanih sredstava tužitelja – ovršenika, temeljem Zahtjeva za izravnu naplatu ovrhovoditelja – tuženika, podnesenog Financijskoj agenciji dana 23. travnja 2024., a na temelju presude Općinskog suda u Kaštel Lukšiću broj P-571/03 od 2. srpnja 2007. (točka I petita), kao i da mu naknadi troškove postupka sa pripadajućom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja odluke do isplate (točka II petita).

2. U odgovoru na tužbu, zaprimljenom pred ovim sudom dana 20. rujna 2024., tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, navodeći kako je ovršna isprava, dakle pravomoćna i ovršna sudska presuda, svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti stekla 29. prosinca 2007. te da je zastara prekinuta podnošenjem ranijeg prijedloga za ovrhu istog ovrhovoditelja protiv istog ovršenika, a temeljem iste navedene ovršne presude, i to dana 26. veljače 2014., na temelju kojeg je ovaj sud donio rješenje o ovrsi broj Ovr-1277/14 od 28. veljače 2014.

2.2. Isti ovršni postupak da je trajao do 4. kolovoza 2018., kada je FINA isknjižila dug i prestala s izvršenjem nakon što je izričito utvrdila nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje. Zastara da se prekida podnošenjem ranijeg ovršnog prijedloga i da rokovi zastare još ne počinju teći dok traje ovršni postupak.

2.3. Tužitelj da očito pokušava zaobići razlog obustave prednje navedenog, prethodnog ovršnog postupka, pa navodi u tužbi da, ako je ovrhovoditelj odgovoran za obustavu ovršnog postupka (a nije), da nije bitan prekid zastare te da je ovrhovoditelj odgovoran za obustavu istog ovršnog postupka jer nije u roku od dva mjeseca predložio promjenu predmeta ovrhe. Međutim, da ovdje nije odgovoran tuženik – ovrhovoditelj za obustavu ovršnog postupka, nego tužitelj – ovršenik, koji je bio blokiranog računa pa je FINA, sukladno kogentnim propisanim odredbama, u propisanom roku, što je bio isključivi razlog, utvrdila nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje, i isknjižila dug, čime je bio završen ovršni postupak. Nadalje, da sud nije uputio u parnicu tužitelja radi prigovora što ovrhovoditelj nije promijenio sredstvo ovrhe u roku od dva mjeseca, niti je to bio FININ razlog obustave ovrhe, nego zato što je istakao prigovor zastare, čiju osnovanost ili neosnovanost treba utvrditi u parnici.

3. Radi utvrđenja spornih, a za ovaj postupak odlučnih činjenica te radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, sud je pročitao cjelokupnu dokumentaciju koja prileži spisu, i to: spisa Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-1277/2014 i poslovni broj Ovr-1435/2024.

4. Nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupnog provedenog postupka, u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23.; dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

6. Predmet spora predstavlja zahtjev tužitelja za proglašenjem pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava temeljem Zahtjeva za izravnu naplatu koji je podnesen Financijskoj agenciji dana 23. travnja 2024., a na temelju presude Općinskog suda u Kaštel Lukšiću broj P-571/03 od 2. srpnja 2007., zbog žalbenog

razloga iz članka 50. st. 1. toč. 11. Ovršnog zakona („Narodne novine“; broj: 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 114/22., 06/24.; dalje: OZ), da je nastupila zastara tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom.

7. Tužitelj predmetnu tužbu radi proglašenja prijenosa i pljenidbe nedopuštenom temelji na tvrdnji da je nastupila zastara tražbine iz ovršne isprave, obzirom da je ovrhovoditelj – tuženik dana 26. veljače 2014. podnio Općinskom sudu u Splitu, Stalna služba u Kaštel Lukšiću prijedlog za ovrhu na računima tužitelja kao ovršenika, te da je sud dana 28. veljače 2014. donio rješenje o ovrsi, a koja ovrha da je obustavljena temeljem članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, broj: 68/18., 02/20., 46/20., 47/20.; dalje: ZPONS), pri čemu da tuženik kao ovrhovoditelj nije predložio u roku od dva mjeseca od dana saznanja za nemogućnost provedbe ovrhe na računima ovršenika, radi čega da je došlo do obustave ovršnog postupka krivnjom ovrhovoditelja. Tužitelj smatra da je za obustavu ovršnog postupka odgovoran ovrhovoditelj, ovdje tuženik, što da nema za posljedicu prekid zastare, slijedom čega da nije došlo ni do prekida zastare, te da je u konkretnom slučaju nastupila zastara.

8. Tuženik se suprotstavlja navodima tužitelja, ističući u bitnome da za obustavu ovršnog postupka on nije odgovoran, nego tužitelj – ovršenik, koji da je bio blokiranog računa pa da je FINA, sukladno kogentnim propisanim odredbama, u propisanom roku, što je bio isključivi razlog, utvrdila nemogućnost izvršenja osnove za plaćanje i isknjižila dug, čime da je bio završen ovršni postupak.

9. Tijekom postupka među strankama nije bilo sporno da je pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Kaštel Lukšiću poslovni broj P-571/03 od 2. srpnja 2007., koja je pravomoćna i ovršna dana 29. prosinca 2007., naloženo tuženiku, ovdje tužitelju, isplatiti tužitelju, ovdje tuženiku, iznos od 14.845,60 kn sa pripadajućom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 19. prosinca 2000. do isplate, te naknaditi parnični trošak u iznosu od 14.973,40 kn sa zakonskom kamatom koja teče od 2. srpnja 2007. kao dana presuđenja do isplate.

10. Nije bilo sporno niti da je tuženik u svojstvu ovrhovoditelja protiv tužitelja, kao ovršenika, radi naplate tražbine iz ovršne isprave – pravomoćne i ovršne sudske presude broj P-571/03, pokrenuo ovršni postupak, i to dana 26. veljače 2014. podnošenjem prijedloga za ovrhu Općinskom sudu u Splitu, Stalna služba u Kaštel Lukšiću pljenidbom i prijenosom po računima ovršenika, te da je sud dana 28. veljače 2014. donio rješenje o ovrsi pod poslovnim brojem Ovr-1277/14.

11. Nije bilo sporno niti da je Financijska agencija Split dopisom od dana 23. prosinca 2019. obavijestila sud kako se u citiranom ovršnom predmetu broj OVR-1277/14, evidentirane osnove za plaćanje za koje je utvrđena nemogućnost izvršenja temeljem članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“, broj: 68/18), te da je sud navedeni dopis dostavio punomoćniku ovrhovoditelja, ovdje tuženika dana 30. siječnja 2020. (dostavnica na listu 53 spisa Ovr-1277/14).

12. Nadalje, među strankama nije bilo sporno niti da je ovrhovoditelj, ovdje tuženik, u roku od dva mjeseca od dana primitka obavijesti o nemogućnosti provedbe ovrhe na računima ovršenika, nije predložio novo sredstvo ni predmet ovrhe, te da je Općinski sud u Splitu rješenjem poslovni broj Ovr-1277/14 od 28. studenoga 2024., obustavio ovrhu određenu rješenjem o ovrsi broj Ovr-1277/14 od 28. veljače 2014.

13. Konačno, među strankama nije bilo sporno niti da je tuženik kao ovrhovoditelj dana 23. travnja 2024. podnio Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu, protiv tužitelja, kao ovršenika, temeljem ovršne isprave – pravomoćne i ovršne sudske odluke Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Kaštel Lukšiću poslovni broj P-571/03 od 2. srpnja 2007., te da je zaključkom Općinskog suda u Splitu poslovni broj Ovr-1435/2024 od 21. lipnja 2024., ovršenik, odnosno tužitelj, upućen u roku od 15 dana od dana primitka zaključka, pokrenuti parnični postupak radi proglašenja ovrhe nedopuštenom u postupku koji se vodi na temelju citiranog zahtjeva za izravnu naplatu, čemu je tužitelj udovoljio podnošenjem predmetne tužbe, slijedom čega je ispunjena procesna pretpostavka dopustivosti tužbe.

15. Naime, tužbu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom (u konkretnom slučaju pljenidbe i prijenosa nedopuštenom) moguće je s uspjehom podnijeti isključivo zbog žalbenih razloga radi kojeg je tužitelj upućen na parnicu, te se tužba može temeljiti samo na činjenicama koje su bile iznesene u žalbi protiv rješenja o ovrsi. Stoga, ovaj sud zaključuje kako se u ovoj pravnoj stvari može raspravljati samo o razlozima nedopuštenosti ovrhe zbog kojih je došlo do upućivanja na parnicu, a koji su navedeni pod točkom 7. obrazloženja ove odluke.

16. Kao sporno je valjalo utvrditi je li u konkretnom slučaju nastupila zastara tražbine utvrđene ovršnom ispravom, pravomoćnom i ovršnom presudo Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Kaštel Lukšiću, poslovni broj P-571/2003 od 2. srpnja 2007.

16.2. Naime, među strankama je sporno pitanje ima li ranije pokrenuti ovršni postupak vođen pred Općinskim sudom u Splitu, Stalna služba u Kaštel Lukšiću pod brojem Ovr-1277/2014, koji je dovršen rješenjem o obustavi ovrhe od 28. studenoga 2024., a radi ostvarivanja iste tražbine kao i u ovom postupku, temeljem ovršne isprave – pravomoćne i ovršne sudske odluke – presude Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Kaštel Lukšiću broj P-571/2003 od 2. srpnja 2007., učinak prekida zastare u predmetnom ovršnom postupku, pri čemu stranke iznose kontradiktorne navode o razlozima zbog kojih je došlo do obustave ovršnog postupka te o odlučnoj činjenici - na kojoj od stranaka u ovršnom postupku leže razlozi zbog kojih je ovršni postupak obustavljen.

17. Prema odredbi članka 12. stavak 1. ZPONS-a, ako se tražbina iz osnove za plaćanje ne naplati od ovršenika fizičke osobe u cijelosti u roku od tri godine od primitka u Agenciju, nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika, Agencija prestaje s izvršavanjem te osnove za plaćanje za ovršenika iz osnove za plaćanje za kojeg su zadovoljeni navedeni uvjeti.

17.2. Člankom 5. st. 3., st. 4. i st. 5. OZ-a, propisano je da, ako se pravomoćno rješenje o ovrsi određenim sredstvom ili na određenom predmetu ne može provesti, ovrhovoditelj može radi namirenja iste tražbine predložiti novo sredstvo ili predmet ovrhe.

U tom slučaju sud će donijeti novo rješenje o ovrsi i nastaviti ovrhu na temelju toga rješenja. Ovrha određena prijašnjim rješenjem o ovrsi obustavit će se ako ovrhovoditelj povuče ovršni prijedlog u povodu kojega je ona određena ili ako za to budu ispunjeni drugi zakonom predviđeni razlozi. Prema st. 4. citiranog članka, ako ovrhovoditelj u roku od dva mjeseca od obavijesti suda o nemogućnosti provedbe ovrhe ne podnese prijedlog iz st. 3. istoga članka, ovrha će se obustaviti.

18. Člankom 241. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23.; dalje: ZOO), propisano je da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, dok je člankom 242. st. 1. ZOO propisano je da prekid zastare izvršen podnošenjem tužbe ili kojom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine, smatra se da nije nastupio ako vjerovnik odustane od tužbe ili radnje koju je poduzeo.

Prema članku 245. st. 1., 3. i 5. ZOO, nakon prekida zastare ista počinje ponovno teći, a vrijeme koje je proteklo prije prekida se ne računa u zakonom određeni rok za zastaru, a kada je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili prijedloga za ovrhu, zastare počinje teći iznova od dana kada je spor okončan ili završen na neki drugi način.

19. Konačno, člankom 233. st. 1. ZOO, sve tražbine koje su utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugoga nadležnog tijela javne vlasti, ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, zastarijevaju za deset godina, pa i one za koja zakon inače predviđa kraći rok zastare. Navedeno je u bitnome istovjetno bilo propisano i člankom 379. ZOO/91.

20. Kako je već ranije navedeno, iz stanja spisa ovog suda poslovni broj Ovr-1277/14, proizlazi da je ovrhovoditelju, ovdje tuženiku, dostavljena obavijest FINE o nemogućnosti provedbe ovrhe temeljem odredbe čl. 12. ZPONS, i to dana 30. siječnja 2020. (dostavnica na poledini lista 54 toga spisa). Nadalje proizlazi da ovrhovoditelj, ovdje tuženik, nije u zakonskom roku postupio sukladno odredbi čl. 5. st. 3. i 4. OZ, odnosno da nije predložio novo sredstvo ili predmet ovrhe. Posljedično, sud je dana 28. studenoga 2024. rješenjem poslovni broj Ovr-1277/14, obustavio ovrhu određenu rješenjem o ovrsi broj Ovr-1277/14 od 28. veljače 2014.

21. Mišljenje je ovog prvostupanjskog suda da, u situaciji u kojoj je ovršni postupak obustavljen zbog razloga koji leže isključivo na ovršeniku i na što ovrhovoditelj nije imao utjecaja, tada pokretanje ovršnog postupka (okončanog obustavom postupka) ima za posljedicu prekid zastare i zastarni rok počinje ponovno teći nakon što rješenje o obustavi ovršnog postupka postane pravomoćno

(tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-943/17-2 od 10. svibnja 2017.).

22. Protivno navodima tužitelja, raniji ovršni postupak nije obustavljen iz razloga što bi tuženik u svojstvu ovrhovoditelja, iskazao pasivnost u vođenju postupka, primjerice iz razloga što je povukao ovršni prijedlog, ili što po nalogu suda nije uplatio traženi predum, odnosno što bi svoju tražbinu prenio na treću osobu, ili iz bilo kojeg drugog razloga koji je uvjetovan disponiranjem ovrhovoditelja, ovdje tuženika, već je obustavljen nakon što je FINA obavijestila sud o nemogućnosti izvršavanja osnova za plaćanje, primjenom članka 12. ZPONS, a ovrhovoditelj nije predložio novo sredstvo ili predmet ovrhe.

22.2. Naime, u ovom konkretnom predmetu Financijska Agencija je prestala postupati po tužnikovoj - ovrhovoditeljevoj osnovi za plaćanje jer su se ispunile pretpostavke propisane odredbama ZOPNS, insolventnost dužnika, a na koje ovdje tuženik nije mogao utjecati. Zbog navedenog osnova je isknjižena, a u situaciji kada tijelo koje provodi ovrhu na novčanim sredstvima po osnovi prestane postupati, ovrhovoditelj nema na raspolaganju nikakve druge pravne ili ovršne radnje koje bi mogao predložiti.

22.3. Drugim riječima, ovrhovoditelj nema mogućnost jednom isknjiženu osnovu za plaćanje opet zavesti u Očevidnik već je dužan podnijeti novi zahtjev za izravnu naplatu, a što je u ovom predmetu i učinio. Takvo pravno shvaćanje zauzeto je na zajedničkom sastanku predsjednika građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 27. studenog 2019.

23. Slijedom iznesenog, kako je ovršni postupak pod poslovnim brojem Ovr-1277/14 obustavljen zbog razloga koji leže na ovršeniku, ovdje tužitelju, i to radi nemogućnosti naplate u roku od tri godine od primitka osnove za plaćanje u Agenciju, a nakon što po toj osnovi za plaćanje nije bilo nikakvih naplata posljednjih šest mjeseci uzastopno s računa tog ovršenika jasno je da je vođenjem ovršnog postupka poslovni broj Ovr-1277/14, došlo do prekida zastare u smislu članka 242. st. 1. ZOO.

24. Zaključiti je da je zastara počela ponovno teći od 28. studenoga 2024., kao dana donošenja rješenja o obustavi ovršnog postupka, odnosno od 31. prosinca 2025. (kao dana pravomoćnosti navedenog rješenja – utvrđeno uvidom u e-spis). Kako je ovrhovoditelj, ovdje tuženik, podnio Financijskoj agenciji Zahtjeva za izravnom naplatom 23. travnja 2024., temeljem iste ovršne isprave – pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Kaštel Lukšiću broj P-571/03 od 2. srpnja 2007., jasno je da je prigovor zastare u cijelosti neosnovan, jer od dana kada je obustavljena ovrha u predmetu broj Ovr-1277/14 do 23. travnja 2024., kao dana podnošenja Zahtjeva za izravnu naplatu, nije protekao desetogodišnji zastarni rok.

25. Obzirom da tužitelj tijekom postupka nije dokazao ostvarenje žalbenog razloga iz članka 50. st. 1. toč. 11. OZ, tužbeni zahtjev usmjeren na proglašenje pljenidbe i prijenosa temeljem citirane ovršne isprava nezakonitim i nedopušteni, je u cijelosti neosnovan te je odlučeno kao pod točkom I izreke.

26. Nakon što je odlučeno o glavnoj stvari, valjalo je donijeti odluku i o troškovima postupka.

27. Odluka o troškovima postupka temelji se na članku 154. st. 1. ZPP i članku 164. ZPP. Imajući na umu citirane zakonske odredbe, tužitelj je dužan tuženiku u cijelosti naknaditi troškove postupka.

28. Prilikom određivanja visine troškova uzeta je u obzir vrijednost predmeta spora u iznosu od 1.970,35 EUR te Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/23., 107/25., dalje: Tarifa), prema kojoj vrijednost 1 boda iznosi 2,00 EUR (Tbr. 54 Tarife).

29. S obzirom na odredbe Tarife kao i postavljeni zahtjev za naknadu troškova, tuženiku su, kao potrebni za svrhovito vođenje parnice, priznati troškovi po osnovi odvjetničkog zastupanja i to za:

- sastav odgovora na tužbu od 23. rujna 2024. (Tbr. 8/1 Tarife) iznos od 200,00 EUR;
- zastupanje na ročištu od 31. ožujka 2026. (Tbr. 9/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR;
- sastav podneska od 11. rujna 2026. (Tbr. 8/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR;
- zastupanje na ročištu od 14. rujna 2026. (Tbr. 9/1 Tarife), iznos od 200,00 EUR, odnosno ukupni iznos od 800,00 EUR, što uvećano za PDV po stopi od 25% (200,00 EUR), daje iznos od 1.000,00 EUR.

30. Tuženiku nije priznat trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu obzirom da pristojbena obveza plaćanja sudske pristojbe na odgovor na tužbu dopijeva po pravomoćnom okončanju postupka, sukladno članku 4. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj: 118/18., 51/23.).

31. Odluka o zateznoj kamati na dosuđeni iznos na ime troškova parničnog postupka je izostala jer je tuženik nije ni zahtijevao (članak 151. st. 3. ZPP).

32. Slijedom iznijetog, riješeno je kao u točki II. izreke.

U Splitu, 12. listopada 2026.

Sutkinja:

Ivana Jukić

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove odluke stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o tom ročištu) odnosno od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o tom ročištu). Žalba se podnosi Općinskom sudu u Splitu, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud Republike Hrvatske.

DNA:

Poslovni broj: P-2876/2024-16

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088e-7f13e**

Kontrolni broj: **01b08-8461b-881cb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.